

ΜΙΚΡΟΔΟΡΥΦΟΡΙΚΗ ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ: ΜΟΡΙΑΚΗ ΒΑΣΗ, ΚΛΙΝΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

Δελλαπόρτας Δ.¹ Μυωτέρη Δ.², Πολυδώρου Α ¹, Τηνιακού Ντ.²

¹ Β' Χειρουργική Κλινική, Αρεταίειο Νοσοκομείο, Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

² Παθολογοανατομικό Εργαστήριο, Αρεταίειο Νοσοκομείο, Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Εισαγωγή: Ο καρκίνος του στομάχου είναι μία από τις επιθετικότερες μορφές κακοήθειας με περιορισμένες θεραπευτικές επιλογές και πτωχή πρόγνωση. Πρόκειται για ετερογενή νόσο με διαφορετικούς υποτύπους, μοριακές βάσεις και κλινική συμπεριφορά. Ο γαστρικός καρκίνος με μικροδορυφορική αστάθεια είναι ένας τέτοιος υπότυπος, αποτελώντας το 22% των περιπτώσεων καρκίνου στομάχου στον δυτικό κόσμο.

Μέθοδοι: Ανασκοπήθηκε η σχετική βιβλιογραφία σε ότι αφορά τα παθολογοανατομικά, μοριακά, κλινικά και προγνωστικά χαρακτηριστικά του προαναφερθέντος υποτύπου γαστρικού καρκίνου.

Σκοπός: Η μελέτη των συσχετίσεων της μικροδορυφορικής αστάθειας στα περιστατικά γαστρικού καρκίνου.

Αποτελέσματα: Αναδρομικές μελέτες και μικρές προοπτικές μελέτες πραγματεύονται τις διαφορές περιστατικών γαστρικού καρκίνου με και χωρίς μικροδορυφορική αστάθεια. Θεωρείται ότι συσχετίζεται με τη μεγαλύτερη ηλικία των ασθενών, το θήλυ φύλο, την εντόπιση στο περιφερικό στομάχι και μικρότερο αριθμό λεμφαδενικών μεταστάσεων. Η θετική μικροδορυφορική αστάθεια συνοδεύεται από ευνοϊκότερη πρόγνωση, ενώ τα πτωχά αποτελέσματα της περιεγχειρητικής χημειοθεραπείας υποδηλώνουν τον αρνητικό ρόλο των κυτταροτοξικών φαρμάκων σε αυτό τον υπότυπο κακοήθειας. Αντίθετα φαίνεται σε αυτή την κατηγορία νεοπλασίας να είναι αποτελεσματικότερη η ανοσοθεραπεία.

Συμπεράσματα: Η μοριακή μελέτη της μικροδορυφορικής αστάθειας θα έπρεπε ενδεχομένως να συμπεριληφθεί στην αρχική διαγνωστική παθολογοανατομική μελέτη των ασθενών με καρκίνο στομάχου, ώστε να κατευθύνει τις κλινικές θεραπευτικές επιλογές.